

[Lindinger]

tidligere taler, og hvad jeg ellers har sendt ud, for det kunne være, at der deri lå en mulighed for at komme lidt bedre igennem.

Jeg er jo slet ikke spor glad for en momsforhøjelse eller i det hele taget for, at man rører ved det instrument, som hedder moms, uden at man kæder det sammen med skattelettelser. Det bør man altid gøre. Men jeg stemmer på erhvervs partiets vegne alligevel for, også fordi jeg ønsker, at denne regering skal have alle chancer, det bør man give en ny regering.

Maisted (FP).

Jeg forstår, at man ikke måtte bruge det udtryk, at forslaget er tåbeligt, at formanden ikke ønsker, at man udtaler, hvad man virkelig mener om dette forslag, og heller ikke om partiet venstre . . .

Formanden:

Jeg ønsker ikke formanden indblandet i debatten.

Maisted (FP):

Det må formanden undskylde.

Men jeg synes alligevel, at jeg har et vist håb om, at forbrugerombudsmanden vil se på partiet venstre, hvis det nogen sinde skulle driste sig til at bruge udtrykket »Danmarks liberale parti«.

Når man nu er godt i gang med at finde redningsfolk for at redde denne regering, så er der én ting, der må undre den danske befolkning. Det er, at med hensyn til et lovforslag, der ikke omfatter Færøerne og Grønland, sikrer man det parlamentariske flertal med de såkaldte nordatlantiske mandater – det må vække til eftertanke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Kaj Hansen fra kommunisterne sagde, at jeg ved første behandling af forslaget, da skatte- og afgiftsministeren fremkom med sit forslag om 20 ¼ pct., sagde, at det var en provokation mod dette ting og mod de mindre erhvervsdrivende. Det er helt korrekt, det har jeg sagt, og jeg fastholder, at det er en provokation.

Vi har jo også fornemmelsen af, at man såvel i venstre som i socialdemokratiet er lede og kede af, at man er kommet til de 20 ¼ pct., men indre splid og mangel på evne

til at forhandle med andre har jo bevirket, at man måtte fastholde dette for ikke at desavouere sin skatteminister. Det kan man jo selvfølgelig ikke.

Jeg har, som jeg tidligere har nævnt heroppefra, prøvet at stikke en hånd ud, sådan at man havde mulighed for at redde sig ud af denne ubehagelige situation, og jeg har i udvalget – det må jeg vel have lov at sige her – gang på gang prøvet at få skatteministeren i tale for at se, om der dog ikke var en mulighed for at få afværget dette horrible at lade de mindre erhvervsdrivende arbejde med så tosset en procent. Det lykkedes ikke, og andet lykkedes heller ikke, så jeg havde nær sagt, at min samvittighed er ren; jeg har gjort, hvad jeg kunne for at ændre det.

Når regeringen vil opretholde de 20 ¼ pct., så vil jeg ikke af hensyn til regeringen stemme for eller undlade at stemme. Uanset hvilke konsekvenser det vil have, ville jeg ikke være med til at redde en regering, hvis det skulle være et kabinetsspørgsmål, efter den stædighed, som her er udvist. Min stilling har hele tiden været klar: jeg vil ikke være med til at gennemføre dette, som er en hån over for de mindre erhvervsdrivende, uanset konsekvenserne. Derfor stemmer jeg selvfølgelig klart imod de 20 ¼ pct.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg tror i og for sig ikke, at jeg kan føje noget nyt til debatten om de 2 ¼ pct. Det har vi jo debatteret gentagne gange, og ingen kan være i tvivl om, at 2 pct. er bedre end 2 ¼ pct. 2 ½ pct. var måske bedre end 2 ¼ pct., jeg ved det ikke. Men det, der er afgørende for regeringen, er, at man formodentlig om et stykke tid her i folketinget vedtager en ekstra udgift på 400 mill. kr., der ikke er regnet med dækning for i de 2 pct., og jeg har tidligere sagt, at den stramning, som bliver forelagt, i forvejen ligger i underkanten af det, der er behov for. Derfor vil en nedstemning af den kvarte procent rykke væsentligt ved forudsætningerne for at nå frem til den målsætning i den økonomiske politik, der er behov for.

Hr. Bernhard Baunsgaard efterlyste min holdning til måneskinsarbejde, og det var, ligesom om jeg havde siddet i ministeriet i de sidste 4 år og ikke havde gjort noget ved den